

Luna

Cristi

Mi se pare nefiresc
să mai măsor coama timpului
de la prima nemurire
în care te-am împărțit
la toate gândurile mele.
nu știu ce-ar mai însemna secunda
când tot ce este eter
își supune reverența
icoanei tale.

Iar îți văd prin cute de întuneric bland
trupul îmbrăcat în mătasea lunii
și parcă ochii mei abia au învățat
alfabetul privirii,
de-și împart înmărmurirea
fără să-ți conteste frumusețea
prin protestul unei clipiri.

Hai,
invită-te pe trupul meu,
împletește-ți părul
cu o adiere de culori
îmbrățișată de noapte,
încălzește-mi pieptul cu mâna ta
ca și cum pielea mi-ar fi un sol de gheață,
croiește-ți cu buzele cărări
prin iarna inimii mele
și-ai să găsești în urmă flori
din care iubirile își fac izvorul.

Atinge-mi cu semn de fiori fiecare șoaptă,
să fim copiii täcerii,
dezveliți sub tutela cuvintelor,
să nu știu cât de adânc îți mai vine
ziua de ieri,
să ne naștem iar și iar,
fără de țărm,
să facem parte unul din altul
fără să ne aparținem.

Ecoul mărilor să ne fie imn instigator,
să ne încercăm în strofe
cu setea potrivirii,

POEZII ONLINE

---

să ne fim în oglindă
asasin și victimă,
yin și yang,
eros și tahanos.

Lasă-ți vocea să mă împletească
de aproape
ca pe o binecuvântare.
sub umbra veciei tale,
să aud petale de dor
sărutând asfaltul,
în imitarea ploilor fără cusur
din care se prepară edenurile,
să ne hrănim reciproc îmbrățișările
mult după ce mângâierile noastre
se vor uita.

Apari
cu o premisă dulce de surâs
și în mine înfloresc la unison
toate cântecele neștiute
de portativele poetilor,
mi se desfac sub piele
aripi în plutiri de emoții
și mi se umplu toate căutările sufletului
cu tine.